

Vergaderjaar 2008–2009

31 224

Participatie van jongeren met een beperking

Nr. 34

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 15 juli 2009

Bij brief van 18 mei 2009 (Kamerstuk 31 224, nr. 33) heb ik aangegeven te kunnen voldoen aan het verzoek om een schriftelijke reactie op het Botsboek van Crossover (kenniscentrum jongeren, handicap en werk). De botsen liggen niet alleen op mijn beleidsterrein, maar ook op het beleidsterrein van mijn ambtsgenoten van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCW). Middels deze brief reageer ik, mede namens mijn ambtsgenoten van VWS en OCW, op het Botsboek. In de bijlage bij deze brief treft u een reactie op de casus uit het Botsboek aan.

Op 22 april 2009 heb ik het Botsboek van Crossover in ontvangst genomen. Ik vind het belangrijk om ervaringen uit de praktijk te horen. Deze ervaringen kunnen namelijk belangrijke informatie bieden over de uitvoering en de werking van wet- en regelgeving. Als blijkt dat regelingen niet voldoende functioneren ben ik uiteraard bereid om regelingen te verbeteren. Het voorbeeld hiervan vind ik de nieuwe Wajong waarmee u op 21 april 2009 heeft ingestemd. De huidige Wajong is primair gericht op de inkomensondersteuning en is te weinig gericht op het iemand aan het werk krijgen. De nieuwe regeling geeft eerst recht op arbeidsondersteuning en begeleiding en daarna pas op inkomensondersteuning. Voorop komt te staan wat jongeren met een beperking wel kunnen in plaats van wat ze niet kunnen. Door deze verandering worden de kansen van Wajongers op de arbeidsmarkt vergroot.

Om blijvend signalen uit de praktijk te krijgen en zo, het liefst uit eerste hand, te vernemen wat de ervaringen van jongeren met de nieuwe Wajong zijn, heb ik bij de uitreiking van het Botsboek aangegeven een panel te gaan instellen van nieuwe instromers in de Wajong. Momenteel ben ik bezig dit panel vorm te geven en de bedoeling is om dit panel rond mei 2010 voor het eerst bij elkaar te laten komen.

De botsen kunnen mijns inziens in twee categorieën worden ingedeeld.

Ten eerste zijn er botsen waarbij de uitvoering niet conform wet- en regelgeving lijkt te handelen, waarvan de cliënt de dupe is. Bij deze botsen heb ik (of mijn verantwoordelijke ambtgenoot) gekeken naar de juiste uitvoering of uitleg van wet- en regelgeving. Als er inderdaad sprake is van een onjuiste uitvoering is contact opgenomen met de desbetreffende uitvoerder.

Daarnaast is er een aantal botsen waarin beschreven wordt dat er in bepaalde gevallen geen recht is op een bepaalde voorziening. In deze gevallen ben ik (of mijn verantwoordelijke ambtgenoot) nagegaan of de beschreven casus klopt, en zo ja of er dan sprake is van een bewuste (te beargumenteren) beleidskeuze of van een onbewuste keuze die gecorrigeerd dient te worden (of zelfs al gecorrigeerd is). Daarbij ben ik niet in individuele gevallen getreden maar heb ik gekeken naar de beleidsopvattingen.

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner

Een reactie per Bots

Bots 1: Zorg op school

Casus: Een jongere doet een aanvraag bij het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) voor zorg op school en deze aanvraag wordt niet in behandeling genomen, omdat er volgens CIZ eerst een indicatiebesluit speciaal onderwijs (al dan niet negatief) moet liggen dan wel een aanvraag leerlinggebonden financiering. De ouders willen geen speciaal onderwijs. Het gevolg hiervan is dat de indicatieaanvraag lijfsgebonden zorg tijdens schooltijd niet in behandeling wordt genomen. Crossover geeft in het botsboek aan dat er voor een beroep op AWBZ zorg op school geen indicatie speciaal onderwijs nodig is. Het CIZ verwijst volgens Crossover onjuist door.

Reactie staatssecretaris van VWS: Deze bots is inmiddels opgelost. De casus van Crossover is gebaseerd op een oude werkinstructie van het CIZ. In de nieuwe werkinstructie stuurt het CIZ aanvragen voor AWBZ in regulier onderwijs niet meer naar andere loketten voor een indicatiebesluit speciaal onderwijs.

Bots 2: Ophoging Wajong alleen bij volledige arbeidsongeschiktheid

Casus: Een jongere is voor 80–100% (volledig) arbeidsongeschikt. In verband met de hulpbehoevendheid krijgt de jongere een ophoging van de uitkering tot 100%. De jongere gaat vervolgens werken met een loonwaarde van 35%. Als gevolg hiervan wordt de uitkering herberekend tot 65–80% en bedraagt zijn inkomen+loon samen 83% van het minimumloon. De inkomsten zijn dus verminderd. Dit komt volgens Crossover omdat volgens de wet de ophogingsregeling alleen bestemd is voor volledig arbeidsongeschikten. Het vervallen van de ophoging is volgens Crossover ten onrechte, omdat men weliswaar is gaan werken, maar de mate van hulpbehoevendheid is daarmee niet veranderd.

Reactie minister van SZW: Als de jonggehandicapte verkeert in een toestand van hulpbehoevendheid die geregeld oppas en verzorging nodig maakt, kan de uitkering die is berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, worden verhoogd tot 100%. Deze bepaling staat al sinds jaar en dag in alle arbeidsongeschiktheidswetten en is bedoeld als tegemoetkoming in de extra kosten die worden gemaakt in verband met oppassing en verzorging. Zoals het nu letterlijk in de wet staat kan de verhoging alleen gegeven worden bij volledige (80–100%) arbeidsongeschiktheid. Op zich hoeft het gegeven dat men weer gedeeltelijk gaat werken de mate van hulpbehoevendheid niet aan te tasten. Ik wil gaan onderzoeken of en zo ja onder welke voorwaarden de ophogingsregeling bij hulpbehoevendheid nog in deze vorm moet blijven bestaan. Daarbij zal ik het signaal van Crossover betrekken.

Bots 3: Met een lage loonwaarde in een parttime baan

Casus: Een Wajonger wil een indicatie WSW aanvragen. Dit met name om financiële redenen. Hij werkt 12 uur per week met een lage loonwaarde, waarvoor de werkgever loondispensatie heeft gekregen. Loon en uitkering komen nu samen op vrijwel hetzelfde bedrag uit als de uitkering voordat hij aan het werk ging. Met een aanvulling uit de Regeling Samenloop arbeidsongeschiktheidsuitkering met inkomsten uit arbeid (Bremmanregeling) zou dit bedrag meer worden. UWV wil de aanvraag op grond van deze regeling samenloop niet in behandeling nemen omdat UWV die pas toepast bij ten minste 30 uur werk. Met WSW kan de jongere meer verdienen, maar financiële redenen is geen goede reden voor een WSW-indicatie. Het gaat bij een WSW-indicatie immers om de vraag, of

iemand in staat is op de reguliere arbeidsmarkt aan de slag te komen of aangewezen is op aangepast (WSW) werk. UWV zegt met een regeling samenloop te werken waarin 30 uur het minimale uitgangspunt is. Crossover geeft aan geen voorwaarde te kennen.

Reactie minister van SZW: Het gaat hier om de zogenaamde Bremanregeling. Deze regeling houdt in dat, indien het loon en uitkering samen minder zijn dan het geldende functieloon er een aanvulling mogelijk is tot het rechtens geldende loon, maar maximaal tot 120% van het minimumloon. Voorwaarden hiervoor zijn dat de jonggehandicapte de arbeid alleen kan verrichten met behulp van persoonlijke ondersteuning en dat de werkgever loondispensatie heeft gekregen. Het criterium minimaal 30 uur per week werken staat niet in de wet. In de praktijk blijkt dat de regeling niet effectief is als men een relatief laag aantal uren werkt. Het verschil tussen het lagere loon (met loondispensatie) en het functieloon is bij een laag aantal werkuren relatief zo klein dat het loon en de uitkering samen al meer bedragen dan het functieloon (voor het lage aantal werkuren per week), zodat de Bremanregeling hier niet effectief is. In de uitvoeringspraktijk wordt aan de hand van het aantal uren dat per week wordt gewerkt (i.c. 30 uur per week) bezien of aan toepassing van de regeling kan worden toegekomen of niet. Ik ben wel van mening dat als de betrokkene daar om vraagt in ieder geval een berekening wordt gemaakt, zodat de betrokkene inzicht kan worden geboden waarom de regeling wel of niet toegepast kan worden. Op verzoek moet ook een beslissing worden afgegeven, zodat de betrokkene daartegen ook de mogelijkheid geboden wordt om bezwaar te maken.

Bots 4: Deeltijd op medische gronden

Casus: Twee jonggehandicapten worden bij hetzelfde bedrijf geplaatst. A werkt 5 dagen maar heeft vanwege beperkingen een loonwaarde van 60%. B werkt 3 dagen per week, zij realiseert 100% loonwaarde maar verdient dus 60% omdat zij maar 60% werkt (medisch maximaal haalbaar). Hoewel beiden evenveel verdienen (per week) heeft A een hoger inkomen dan B, omdat A voor de Bremanregeling in aanmerking komt.

Reactie minister van SZW: Dit wordt veroorzaakt doordat in het ene geval wordt voldaan aan de criteria voor de Bremanregeling en in het andere geval niet. A en B hebben een verschillend arbeidsvermogen. A heeft verminderd arbeidsvermogen (60 procent) en komt daarom in aanmerking voor de Bremanregeling. B heeft een arbeidsvermogen van 100 procent en hoeft daarom niet aangevuld te worden. Dat B op een minder aantal uren per week werkt om medische redenen doet daaraan niet af. B realiseert een loonwaarde van 100% voor alle gewerkte uren.

De Bremanregeling creëert inkomensgelijkheid tussen een jonggehandicapte met een WSW-indicatie en de jonggehandicapte die onder vergelijkbare omstandigheden reguliere arbeid verricht. Deze vergelijkbare omstandigheden zijn dat de jonggehandicapte de arbeid alleen kan verrichten met behulp van persoonlijke ondersteuning en voor wie de werkgever loondispensatie ontvangt. Daarom is bij uitwerking van de Bremanregeling in de wet- en regelgeving dit criterium opgenomen. Als wordt gewerkt zonder loondispensatie/ondersteuning komt men inderdaad niet in aanmerking voor deze regeling, omdat er vanuit gegaan wordt dat het niet gaat om een met een WSW-er vergelijkbare werknemer. De Bremanregeling ziet er niet op om in gevallen waarin op een minder aantal uren per week wordt gewerkt, maar wel met een volledige arbeidsprestatie, het minder aantal uren werken te compenseren. Ik zie geen reden om deze groep alsnog onder de Bremanregeling te brengen.

Bots 5: de Wajonger als zelfstandig ondernemer

Casus: Een Wajonger is slechtziend. Ze wil als zelfstandige zonder personeel (ZZP-er) aan de slag. Ze vraagt voorleeshulp aan als haar zelfstandig ondernemerschap al een feit is. Omdat ze al zelfstandig ondernemer is, heeft ze geen recht op een voorziening. UWV geeft aan dat zelfstandig ondernemers dit zelf moeten bekostigen.

Reactie minister van SZW: Met het wetsvoorstel voor startende ondernemers met een handicap wordt deze bots opgelost voor mensen met een handicap die starten als ondernemer. Zij behouden de aanspraak op de voorziening gedurende hun ondernemerschap. Doel van het wetsvoorstel is het starten als zelfstandige te bevorderen en daarvoor belemmeringen weg te nemen. Daarom voorziet het wetsvoorstel niet in terugwerkende kracht. De ondernemer die bij de start geen ziekte of handicap heeft, komt niet in aanmerking voor een voorziening als hij na de start een beperking krijgt, omdat het dan immers gaat om een verzekeraar risico.

Bots 6: premiekorting en meerkosten werkplekaanpassing

Casus: Er zijn twee kandidaten voor één functie. Voor beide kandidaten is er een recht op premiekorting. Voor één van beide kandidaten is er sprake van «meerkosten» werkplekaanpassing. Dat wil zeggen dat de premiekorting moet worden ingezet voor de werkplek aanpassing. Bij de andere kandidaat komt de premiekorting geheel ten goede aan de onderneming. Hierdoor is de tweede kandidaat aantrekkelijker dan de eerste.

Reactie minister van SZW: Deze bots is opgelost. Het huidige drempelbedrag van maximaal € 6 000,- in het Reintegratiebesluit is vervallen.

Bots 7: No Risk na claimbeoordeling Wajong

Casus: Werkgever wil gebruik maken van no risk polis omdat werknemer regelmatig verzuimt door overbelasting en spontane ingevingen. Deze werknemer heeft echter nog geen Wajong-uitkering bij aanvang van het dienstverband, en is ouder dan 18 jaar. Tijdens het dienstverband en op latere leeftijd wordt een Wajong-aanvraag gedaan voor deze werknemer en gehonoreerd. Dit leidt echter niet tot de no risk polis voor de werkgever. Er is pas recht op een no-risk bij Wajongers als een werkgever een werknemer in dienst neemt die voorafgaand aan het dienstverband een Wajong-uitkering heeft. Er kan slechts no-risk voor een Wajonger verkregen worden tijdens een dienstverband, als deze nog geen Wajong-uitkering had, omdat hij bij de start van het dienstverband nog niet de leeftijd van 18 jaar had bereikt (voor de 18e verjaardag kon de jongere immers nog geen Wajong uitkering hebben). Crossover stelt voor de toegang tot de no-risk uit te breiden tot het verkrijgen van een Wajong uitkering tijdens dienstverband, dus ook na de leeftijd van 18 jaar.

Reactie minister van SZW: De no risk polis is ontwikkeld om te stimuleren mensen met een arbeidshandicap in dienst te nemen. Het instrument moet werkgevers over de streep trekken om mensen met een handicap in dienst te nemen. Door de toegang tot de no risk verder uit te breiden naar het verkrijgen van een Wajong-uitkering tijdens dienstverband (dus ook boven de 18 jaar) wordt het oorspronkelijke doel verlaten, en ik ben dan ook niet voornemens dit te doen.

Daarnaast ben ik van mening dat het geschetste probleem niet opgelost wordt door de no-risk uit te breiden. In de casus is de kern van het probleem dat de werknemer verzuimt door overbelasting en spontane ingevingen. Dit wordt niet opgelost met een ruimere no-risk, dit zou immers slechts de kosten van de werkgever dekken. Ik ben van mening dat door middel van persoonlijke ondersteuning, bijvoorbeeld door een Jobcoach, de oorzaak van het probleem beter aangepakt kan worden.

Werkgever en werknemer dienen in dit geval dan ook gewezen te worden op de mogelijkheid tot het verkrijgen van persoonlijke ondersteuning.

Bots 8: Leerlingenvervoer en Stage

Casus: Een jongere loopt stage in zijn laatste schooljaar. Het vervoer naar zijn werkplek kan niet worden gecombineerd met de ritten die het vervoersbedrijf maakt. Zijn aanvraag om individueel vervoer wordt afgewezen. De jongere moet vervolgens zijn stage afzeggen omdat er geen vervoer mogelijk is.

Reactie staatssecretaris Dijkema van OCW: Stage behoort tot het onderwijs en valt dus op dezelfde wijze als schoolbezoek onder het leerlingenvervoer. De wetgever heeft de uitvoering daarvan neergelegd bij de gemeenten die daarvoor een vergoeding ontvangen via het gemeentefonds. Mocht dit probleem zich vaker voordoen dan zal ik contact opnemen met de VNG, die dit overigens helder op haar website heeft staan, met het verzoek of ze dit nogmaals onder de aandacht van hun leden willen brengen.

Bots 9: Hulpmiddel of onderwijsvoorziening

Casus: Een jongere doet een aanvraag bij de zorgverzekeraar voor een hulpmiddel. Er wordt aangegeven dat het ook voor school is, en dit leidt tot doorverwijzing naar het UWV (voert uit voor OCW). UWV vraagt of het hulpmiddel uitsluitend voor school is en het antwoord is nee. UWV verwijst weer naar de zorgverzekeraar. Crossover geeft aan dat dit opgelost kan worden door één loket te maken voor de aanvraag van hulpmiddelen.

Reactie staatssecretaris Dijkema van OCW, minister van VWS en minister van SZW: Allereerst willen we aangeven dat het inrichten van één frontoffice (de 1-loket gedachte) niet de oplossing hoeft te zijn voor het gesignaleerde probleem. Dit zal immers niet werken als de backoffices niet samenwerken en één loket aan de voorkant kan in dat geval zelfs voor extra administratieve lasten zorgen en vertragend werken.

Per 1 januari 2009 zijn de onderwijshulpmiddelen uit de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen, vallend onder het ministerie van SZW, overgeheveld naar het ministerie van OCW. In het algemeen kan het gebeuren dat er een overlap is tussen verschillende vergoedingsregelingen voor hulpmiddelen. Het ministerie van VWS heeft het project «Heroriëntatie Hulpmiddelen» gestart dat met name kijkt naar verbeteringen in de vergoedingsregelingen die onder VWS vallen. Daaruit komt een aantal punten naar voren. Ten eerste blijkt dat het meest wenselijk is als het onderscheid tussen de regelingen/hulpmiddelen duidelijker is. Daarnaast blijkt dat het wenselijk is als er in de uitvoering beter wordt samengewerkt en als er mindere vergoedingsregelingen zouden bestaan. Het ministerie van VWS verwacht eind 2009 een beslissing over een eventuele herinrichting van VWS gerelateerde hulpmiddelenregelingen te kunnen nemen. Er wordt daarnaast gekeken hoe in de uitvoering tussen de verschillende domeinen (SZW, OCW en VWS) beter samengewerkt kan worden. We bekijken hoe we dit met de betrokken partijen het beste kunnen oplossen.

Bots 10: Wsw een voorliggende voorziening voor de AWBZ

Casus: Er wordt een aanvraag voor dagbesteding gedaan bij het CIZ. De aanvraag wordt niet in behandeling genomen omdat er geen Wsw indicatie is aangevraagd. Pas als er een negatieve Wsw indicatie is, kan volgens de medewerker van CIZ opnieuw een aanvraag dagbesteding worden gedaan. De aanvraag Wsw indicatie duurt echter lang en het staat eigenlijk al vast dat daar een negatieve beslissing op genomen gaat

worden. Volgens Crossover is er echter geen verplichting voor mensen met een beperking om een indicatie Wsw aan te vragen.

Reactie minister van SZW en Staatssecretaris van VWS: Het kan niet zo zijn dat een aanvraag AWBZ niet in behandeling wordt genomen voordat de betrokkene een indicatie WSW heeft aangevraagd, want een aanvraag indicatie WSW is een vrijwillige keuze en kan niet verplicht worden gesteld. Een aantal locaties van het CIZ blijkt dit echter te doen. Het CIZ is hier op aangesproken en het CIZ zal de locaties hier nogmaals op wijzen. Hiermee is de bots dus opgelost.

Bots 11: Werken loont niet bij Intramuraal wonen

Casus: Een jongere woont intramuraal. Zij betaalt daarvoor door een eigen bijdrage. Bij het berekenen van de hoogte van de eigen bijdrage wordt gelet op het inkomen en op een deel van de uitgaven. Voor het inkomen wordt uitgegaan van het verzamelinkomen conform de belastingaangifte (loon, uitkeringen, rente en winst) opgeplust met een correctie op de buitengewone uitgaven. Als uitgaven mag de jongere daarvan aftrekken haar betaalde belastingaanslagen, premie ziektekostenverzekering en 15% van inkomsten uit tegenwoordige arbeid (haar salaris). Door te gaan werken wordt haar eigen bijdrage hoger, waardoor ze volgens Crossover minder overhoudt dan als ze niet werkt.

Reactie staatssecretaris van VWS: Voor het verblijf met zorg in een AWBZ-instelling geldt voor verzekerden van 18 jaar en ouder een inkomensafhankelijke bijdrage. Hoe hoger het inkomen uit arbeid, uitkering of pensioen, hoe hoger deze bijdrage. Dat is de essentie van een inkomensafhankelijke bijdrage. Anders dan in deze bots door Crossover wordt gesteld, loont werken ingeval van verblijf in een instelling wel. Er geldt namelijk een aftrekpost op de eigen bijdrage van 15% van de inkomsten uit tegenwoordige arbeid. Hoe hoger de inkomsten uit tegenwoordige arbeid, hoe meer iemand dus mag houden.

Bots 12: Vrijwilligerswerk

Casus: Een jongere heeft geen Wajonguitkering verkregen maar een bijstandsuitkering. De gemeente verzoekt de jongere om nogmaals Wajong aanvraag te doen. De gemeente wil dat de jongere weer gaat werken. De jongere gaat vrijwilligerswerk doen voor 4 ochtenden per week. Zij veroorzaakt schade. Vervolgens ontstaat volgens Crossover het probleem dat iedereen naar elkaar wijst om de schade te vergoeden. Crossover geeft aan dat er meer voorlichting moet komen over aansprakelijkheid en over de risico's van bedrijfsongevallen en schade bij vrijwilligerswerk. Ook zou Crossover graag zien dat, in het geval dat iemand in het kader van re-integratie onbetaald werk gaat doen, het woord vrijwilligerswerk uitgebannen wordt en dat met gaat spreken over onbetaald werk. Onbetaalde arbeid in het kader van re-integratie is immers geen vrijwilligerswerk.

Reactie minister van SZW: Belangrijk is dat er goede informatie over aansprakelijkheid aan werkgevers en werknemers gegeven wordt door gemeenten en UWV bij onbetaald werk in het kader van re-integratie. Ik zal met gemeenten en UWV kijken hoe deze informatievoorziening verbeterd kan worden. Overigens is het zo dat als UWV of gemeenten werkervaringsplaatsen inzetten er sprake is van een werkgever-werknemerrelatie en de aansprakelijkheid dus wettelijk is geregeld.

Bots 13: op de wachtlijst Wsw en solliciteren voor de WW

Casus: Een jongere vraagt een Wajonguitkering aan en deze wordt geweigerd omdat er sprake is van minder dan 25% arbeidsongeschiktheid. De jongere gaat vervolgens werken, maar er volgt ontslag. De jongere vraagt

daarom een WW-uitkering aan. Ook wordt er een Wsw indicatie aangevraagd en toegekend (later ook Wajong toegekend). De jongere komt op de Wsw wachtlijst. Vervolgens wordt de jongere op zijn WW uitkering gekort omdat er een verplichting is tot solliciteren. De UWV-medewerker geeft aan dat de jongere ondanks zijn plaats op de wachtlijst Wsw toch verplicht is te solliciteren. Crossover geeft aan dat UWV de wet verkeerd toepast en dat er geen sollicitatieverplichting op grond van de WW is voor Wsw-ers.

Reactie minister van SZW: De WSW-er die een beroep moet doen op de WW hoeft inderdaad niet te solliciteren. Ik heb dit probleem bij UWV onder de aandacht gebracht. UWV heeft aangegeven dat zijn medewerkers daarop ook worden geïnstrueerd. Daarmee is de bots dus opgelost. Omdat de hierboven geschetste situatie zich in zeer beperkte mate voordoet, wordt niet veel ervaring met de materie opgebouwd. Daarom zal het punt van aandacht van UWV moeten blijven.

Bots 14: van school naar werk: stages

Casus: Een VSO school wil leerlingen een stage laten lopen. Een zorgboerderij kan een stageplaats aanbieden, maar vraagt een vergoeding voor de werkplek. Als er geen vergoeding wordt gegeven, volgt geen stage. Er is geen indicatie dagbesteding omdat er nog onderwijsdeelnemers is. Ook voor een stage bij een Sw-bedrijf wordt om een vergoeding gevraagd. Ouders vinden dat de stage tot het onderwijs behoort.

Reactie staatssecretaris van VWS en Staatssecretaris Dijkema van OCW: leerlingen komen in aanmerking voor AWBZ, als het om een oriëntatie op de dagbesteding gaat, en niet om stage lopen in een arbeidssituatie. In het geval dat een VSO (voortgezet speciaal onderwijs) leerling stage loopt ter voorbereiding op participatie op de arbeidsmarkt, zal de wijze waarop dit geregeld wordt in samenspraak tussen ouders en school moeten plaatsvinden. Voor een dergelijke stage kan geen beroep worden gedaan op AWBZ bekostigde dagbesteding.

Bots 15: Werken in de Wsw met een zorgaanvraag

Casus: Scholen in het speciaal onderwijs signaleren dat leerlingen met een zorgaanvraag geen stage kunnen lopen in een Sw-bedrijf. Sw-bedrijven hebben geen Adl-hulp (algemene dagelijkse levensbehoeften) beschikbaar.

Adl-hulp op de werkplek is nieuw. De minister van SZW en de staatssecretaris van VWS hebben aangegeven dat met ingang van 2008 mensen met een handicap ook in geval van noodzakelijke zorg op werk terecht kunnen bij de AWBZ. Tot vandaag worden volgens Crossover mensen met een behoefte aan lijfsgebonden budget echter niet toegelaten tot de sociale werkvoorziening.

Reactie minister van SZW: Ik heb (wettelijke) kaders gesteld en ik faciliteer gemeenten om de wet- en regelgeving en het bieden van maatwerk zo goed mogelijk uit te voeren, maar gemeenten zijn verantwoordelijk voor passende woon- en werkplekken voor WSW-ers. Voordat een WSW-geïndiceerde een WSW-dienstbetrekking krijgt, staat hij vaak eerst op de wachtlijst van de woongemeente. Of er sprake is van oneigenlijk handelen van een gemeente in het individuele geval, is in beginsel een aangelegenheid van de persoon en de gemeente en een verantwoordelijkheid van de desbetreffende gemeente.

Bots 16: subsidie om de positie van jongeren op de arbeidsmarkt te verbeteren

Casus: Jongeren bedenken een plan over actieve voorlichting aan bedrijven over het creëren van stageplaatsen. Hiertoe doen zij een aanvraag op grond van de Tijdelijke subsidieregeling raakvlak onderwijs-arbeidsmarkt. De plannen lopen spaak omdat ze niet aan de vereisten uit de ministeriële regeling voldoen. De jongeren willen een doelgroep bereiken tussen de 15 en 18 jaar, volgens het ministerie is dit de verkeerde doelgroep en moeten doelgroep boven de 18 zijn. Volgens de jongeren is dat juist de verkeerde doelgroep.

Reactie minister van SZW: De bedoeling met de Tijdelijke subsidieregeling raakvlak onderwijs en arbeidsmarkt is het via experimenten laten ontstaan van nieuwe werkwijzen om ook de wat moeilijke groep jongeren evenveel kansen te bieden op een (reguliere) baan of een stageplek bij een werkgever. Het gaat hierbij om jongeren die in de regel een kwetsbare positie hebben op de arbeidsmarkt en vanwege hun achtergrond onvoldoende in beeld zijn bij werkgevers. Deze regeling opereert op het snijvlak van onderwijs en arbeidsmarkt met het doel de intrede op de arbeidsmarkt voor deze populatie te versoepelen. Rekening houdend met de doelstelling van de Kwalificatieplicht is de doelgroep bepaald op jongeren vanaf 18 jaar (tot 27).

Deze regeling zal ongewijzigd opnieuw worden uitgevoerd in 2009 en is vanaf 15 juni jl weer opengesteld voor nieuwe aanvragen. Vorig jaar zijn er 85 aanvragen ontvangen, 15 goedgekeurd voor subsidie en zijn er geen bezwaarschriften ontvangen. Ook de praktische uitvoering geeft geen aanleiding tot wijzigingen.